

Sygn. akt V U 565/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.

o wysokość renty

na skutek odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.

z dnia 1 czerwca 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Krzysztof Głowczyński

VU 565/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01 czerwca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 kwietnia 2016 r., przyznał S. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 22 kwietnia 2016 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji S. B. stwierdzając, iż po doliczeniu pięciu lat pracy w Kanadzie wysokość jego renty jest niska, wniósł o ponowne przeliczenie renty.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał sposób, w jaki ustalono podstawę wymiaru świadczenia i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jak również podał, iż uwzględniono staż pracy na terenie Polski wynoszący 24 lata, 8 miesięcy i 10 dni okresów składkowych, 2 miesiące i 1 dzień okresów nieskładkowych oraz 14 lat i 1 dzień okresów składkowych zagranicznych i 9 miesięcy okresów nieskładkowych zagranicznych. Organ rentowy podał także, że renta wyniosła 1.864,68 zł i ostatecznie świadczenie ustalono w proporcji 298 miesięcy pracy w Polsce do 475 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie za granicą. Wysokość renty wyniosła 1.174,99 zł i została zawieszona jako świadczenie mniej korzystne od dotychczas wypłacanego świadczenia, ustalonego decyzją z dnia 08 lutego 2017 r. O/ZUS stwierdził ponadto, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania prawa do świadczenia z polskiego systemu

ubezpieczeń społecznych ze względu na brak 5 lat w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy. Zaskarżoną decyzją uwzględniono okresy pracy w Polsce, Kanadzie i Szkocji. W związku z tym, że świadczenie wyliczone jest proporcjonalnie, kwota wyliczona decyzją z dnia 01 czerwca 2017 r. jest niższa od kwoty świadczenia ustalonej przez ZUS Oddział w G., który uwzględnił okresy pracy na terenie Polski i Szkocji. Polskie i Kanadyjskie (przypadające od 01 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 1995 r.) okresy były niewystarczające do nabycia prawa do świadczenia. Organ rentowy podał, iż ostatnie ubezpieczenie na terenie Polski to okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 30 czerwca 2015 r. do 28 czerwca 2016 r..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Rozpatrując wnioski z dnia 22 kwietnia 2016 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych decyzją z dnia 08 lutego 2017 r. przyznał S. B. od 22 kwietnia 2016 r. na stałe prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Obliczając wysokość świadczenia, do ustalenia jego podstawy wymiaru organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1975 r. do 2005 r. oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 96,13%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 96,13% przez kwotę bazową 3.408,62 zł wyniosła 3.276,71 zł. Organ rentowy uwzględnił także 24 lata, 8 miesięcy i 10 dni (296 miesięcy) okresów składkowych, 2 miesiące i 1 dzień okresów nieskładkowych, jak również 9 lat i 1 dzień okresów składkowych zagranicznych, i 9 miesięcy nieskładkowych okresów zagranicznych w Szkocji. W sumie organ rentowy uwzględnił 34 lata, 7 miesięcy i 12 dni (415 miesięcy) wymienionych okresów. Oddział ZUS wskazał, że renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 75% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy obliczonej na kwotę 2.273,26 zł, tj. 1.704,95 zł i że rentę ustala się w proporcji 298 miesięcy pracy w Polsce do 415 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie za granicą. Wysokość renty proporcjonalnej została obliczona w sposób: $1704,95 \times 298 / 415 = 1.224,27$ zł.

(o k o l i c z n o ś c i n i e s p o r n e; w tym w aktach ubezpieczeniowych decyzja z załącznikiem).

Składając w dniu 22 kwietnia 2016 r. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy, w załączonym do tego wniosku oświadczeniu S. B. wskazał, że ubiega się tylko o świadczenie emerytalne z Polski.

D o w ó d: oświadczenie, w tomie I akt rentowych k. 68.

Decyzją z dnia 01 czerwca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 kwietnia 2016 r., przyznał S. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 22 kwietnia 2016 r. Do ustalenia wysokości tego świadczenia organ rentowy do uwzględnionych w decyzji z dnia 08 lutego 2017 r. 415 miesięcy okresów składkowych i nieskładkowych, wraz z takimi okresami zagranicznymi w Szkocji doliczył dodatkowo okres ubezpieczenia S. B. w Kanadzie od 01 stycznia 1991 r. do 31 grudnia 1995 r. w łącznym wymiarze 60 miesięcy. O ile w decyzji z dnia 08 lutego 2017 r. wysokość renty pełnej wyliczono na 2.273,26 zł to zaskarżoną decyzją pełną rentę wyliczono na kwotę 2.486,24 zł. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 75% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i wynosi 1.864,68 zł, wobec obliczonej decyzją z dnia 08 lutego 2017 r. kwoty 1.704,95 zł i że rentę ustala się w proporcji 298 miesięcy pracy w Polsce do 475 miesięcy łącznej pracy z uwagi na ubezpieczenie za granicą. Wysokość renty proporcjonalnej została obliczona w sposób: $1.864,68 \text{ zł} \times 298 / 475 = 1.169,84 \text{ zł}$.

(o k o l i c z n o ś c i n i e s p o r n e)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy przyznając S. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy ustalił wysokość przyznanego świadczenia. Skarżąc tę decyzję wnioskodawca stwierdził, że „... im więcej pracy tym niższe świadczenia ...”

Istota sprawy sprowadza się zatem do sprawdzenia poprawności ustaleń zaskarżonej decyzji w zakresie obliczenia wysokości przyznanej renty ze względu na udokumentowane okresy składkowe i nieskładkowe, krajowe i zagraniczne.

Sposób obliczania renty z tytułu niezdolności do pracy regulują przepisy właściwie powołanej w zaskarżonej decyzji ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016.887). Zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy, renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych,

przy czym zgodnie z ust. 3 wskazane okresy składkowe i nieskładkowe ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

Renta dla osoby częściowo niezdolnej do pracy wynosi 75% renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy (ust. 2).

Jak wynika z ustaleń zaskarżonej decyzji, ustalając wysokość renty organ rentowy uwzględnił wszystkie wskazane w decyzji z dnia 08 lutego 2017 r. okresy składkowe i nieskładkowe w Polsce i w Szkocji, w łącznym wymiarze 415 miesięcy i dodatkowo jeszcze uwzględnił okresy ubezpieczenia S. B. w Kanadzie od 01 stycznia 1991 r. do 31 grudnia 1995 r. w łącznym wymiarze 60 miesięcy. Ostatecznie do obliczenia wysokości świadczenia uwzględniono okresy składkowe i nieskładkowe w Polsce i zagraniczne w łącznym wymiarze 475 miesięcy.

Uwzględniając wskazane wyżej okresy składkowe i nieskładkowe organ rentowy prawidłowo stosując przepisy art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustaliwszy wysokość najpierw renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, ustalił wysokość przysługującej ubezpieczonemu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 75% obliczonej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W związku z udokumentowaniem okresów pracy w Szkocji i dodatkowo w Kanadzie, ustalając wysokość renty organ rentowy właściwie zastosował normę art. 52 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE L 166 z dnia 30 kwietnia 2004 r.). Ostateczną wysokość renty ustalił według proporcji 298 miesięcy pracy w Polsce do 475 miesięcy łącznej pracy i ustaloną na kwotę 1.169,84 wysokość renty proporcjonalnej obliczył w ten sposób, że obliczoną na kwotę 1.864,68 zł rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy pomnożył przez 298 miesięcy okresów składkowych i nieskładkowych w Polsce a następnie podzielił przez 475 miesięcy łącznej pracy (z uwzględnieniem pracy w Szkocji i w Kanadzie).

W świetle zatem zebranego materiału, doliczenie dalszego okresu podlegania ubezpieczeniom w Kanadzie spowodowało wzrost renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, z ustalonej decyzją z dnia 08 lutego 2017 r. kwoty 1.704,95 zł do określonej zaskarżoną decyzją kwoty 1.864,68 zł. Dopiero zastosowanie wskazanych wyżej norm prawa europejskiego, ze względu na zmianę proporcji okresów podlegania ubezpieczeniom w Polsce do okresów zagranicznych przesadziło o ostatecznej wysokości świadczenia.

Rozstrzygając sprawę Sąd miał na uwadze treść odwołania oraz kierował się tym, że zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem, zakres i przedmiot rozpoznania sądowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza przedmiot decyzji organu rentowego i żądanie zgłoszone w odwołaniu wniesionym do sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 02 marca 2011 r., II UZ 1/11; LEX nr 844747, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 lutego 2014 r., III AUa 821/13; LEX nr 1438090). Sąd ubezpieczeń społecznych nie może wykroczyć poza przedmiot postępowania wyznaczony w pierwszym rzędzie przez przedmiot zaskarżonej decyzji, a następnie przez

zakres odwołania od niej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 października 2014 r., III AUa 241/14; LEX nr 1551942).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.